

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige arvelove.

Fremsat den 10. januar 1974 af *justitsministeren*.

§ 1.

I arvelov nr. 215 af 31. maj 1963, som ændret ved lov nr. 222 af 8. juni 1966 og lov nr. 258 af 4. juni 1969, indsættes efter § 80:

„§ 80 a. Ved overenskomst med fremmed stat eller af justitsministeren kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om arv.“

§ 2.

I forordning af 21. maj 1845 indeholdende nogle forandringer i lovgivningen om arv som ændret bl. a. ved lov af 4. januar 1854, lov nr. 120 af 20. april 1926 og lov nr. 134 af 7. maj 1937 indsættes efter § 30:

„§ 30 a. Ved overenskomst med fremmed stat eller af justitsministeren kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om arv.“

§ 3.

I arvelov for Grønland nr. 154 af 27. maj 1964 indsættes efter § 42:

„§ 42 a. Ved overenskomst med fremmed stat eller af justitsministeren kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om arv.“

§ 4.

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

På den 9. session i 1960 vedtog Haag-konferencen for international privatret en konvention om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner.

Hovedformålet med konventionen er at gøre så mange love som muligt anvendelige på spørgsmålet om testamenteres form for derigennem at øge sikkerheden for, at testamenter kan opretholdes som formgyldige. Man vil også sikre, at en testator kan testere over hele sin formue ved eet testamente, uanset i hvilke lande hans ejendele befinder sig.

Justitsmin. L. A. j. nr. 1973-44002-4.

Konventionen, der med engelsk tekst og dansk oversættelse er optrykt som bilag 1 sammen med bemærkninger udarbejdet af justitsministeriet, er tiltrådt af et stort antal lande, og der er mellem Finland, Norge, Sverige og Danmark enighed om også at tiltræde den.

En ratifikation af konventionen forudsætter imidlertid en ændring af art. 8 i den nordiske konvention om arv og dødsboskifte. Under drøftelserne heraf er der mellem de nordiske lande opnået enighed om en række andre ændringer i dødsbokonventionen som følge af de danske og norske arvelove. Overens-